

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **L. A.**, nar. ..., st. příslušnost Ukrajina, t.č. PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov-Dolní Suchá, zastoupeného JUDr. Jarmilou Bajarovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Matiční 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11.12.2013 č.j. OAM-8/ZA-ZA06-K01-2013, **ve věci udělení mezinárodní ochrany,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky JUDr. Jarmily Bajarové **se určuje částkou 8.228,- Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.12.2013 č.j. OAM-8/ZA-ZA06-K01-2013 žalované Ministerstvo vnitra České republiky (dále jen ČR) neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„zákon o azylu“). Po provedeném dokazování vzal žalovaný správní orgán za objasněno, že žalobce uváděl jako důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany obavu z věřitele na Ukrajině a svůj špatný zdravotní stav. Tyto důvody žalovaný neuznal jako relevantní pro udělení mezinárodní ochrany ani doplňkové mezinárodní ochrany, a proto rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany ani doplňkové ochrany žalobci podle shora citovaných zákonných ustanovení.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že se domnívá, že jeho žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta neoprávněně a že se do vlasti vrátit nemůže. Současně v žalobě požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, který by jeho žalobu doplnil a v řízení jej zastupoval. Na výzvu soudu ustanovená právní zástupkyně žalobce podáním ze dne 25.2.2014 doplnila žalobu žalobce tak, že žalovaný porušil ust. § 50 odst. 2 správního řádu tím, že si neopatřil dostatečné informace o zemi původu žalobce, které musí být v maximálně možné míře relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální a ověřené z různých zdrojů a dále transparentní a dohledatelné. Dle žalobce bylo žalovaným také porušeno ust. § 14 zákona o azylu se zřetelem k jeho zdravotnímu stavu a současné situaci na Ukrajině. Žalovaný porušil ust. § 14a zákona o azylu, když mu neudělil doplňkovou ochranu. Jako hrozící vážnou újmu považuje žalobce ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu vnitřní situaci v zemi původu. Se zřetelem k této situaci by bylo v rozporu s ustanovením článku 33 Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků, kdyby žalobci nebyl udělen azyl ani doplňková ochrana a hrozilo by mu v současné době vyhoštění.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 6.3.2014 popíral oprávněnost námitek uváděných žalobcem a odkázal přitom na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, použité informace o zemi původu, výpovědi žalobce a na samotné vydané rozhodnutí. Žalovaný postupoval v souladu s příslušnými právními normami a procesně správným způsobem. Žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a to, že nedospěl k závěru, že žalobci je možno udělit některou z forem mezinárodní ochrany. Navrhoval proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11.12.2013 č.j. OAM-8/ZA-ZA06-K01-2013, připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce postupoval přitom krajský soud podle ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce při pohovoru k žádosti dne 9.1.2013 odpověděl na otázku, z jakých důvodů opustil svou vlast to, že na Ukrajině měl dluhy 10.000 USD, které si půjčil asi v roce 1995 na podnikání a že po něm požadovali zaplatit i úroky. Na Ukrajině zkrachoval a do České republiky odjel pracovat. Soukromá osoba, která požadovala zaplacení dluhu i s úroky mu začala vyhrožovat. Kvůli tomu se rozvedl s manželkou v roce 1998. Na otázku, z jakých důvodů žádá o udělení mezinárodní ochrany, žalobce odpověděl, že

tak činí ze zdravotních důvodů. V roce 2001 měl v ČR úraz hlavy a byla mu diagnostikována epilepsie, trpí epileptickými záchvaty. Jeho zdravotní stav je špatný a proti epileptickým záchvatům užívá léky. Asi dvakrát do měsíce na krátkou dobu ztrácí vědomí. Do vlastnoručně psaného prohlášení o důvodech podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl špatný zdravotní stav. Z obsahu správního spisu žalovaného dále vyplývá, že dne 30.1.2013 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V rámci tohoto pohovoru žalobce v podstatě opakoval stejné důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany a dodal, že kvůli výhrůžkám věřitelů se obrátil na policii asi v roce 1998-1999. Policie však případ nevyšetřovala, prý jde o soukromou věc. Ve městě Černovcy si jinde stěžovat nemohl, žádné vyšší oddělení pro boj s organizovaným zločinem tam neexistuje. V letech 1998-2001 pobýval v České republice legálně a od roku 2001 zde nemá legální pobyt. V důsledku toho policie zahájila řízení o správním vyhoštění a žalobce požádal o mezinárodní ochranu, protože se obával věřitelů. Činí tak z důvodu zdravotního stavu i legalizace svého dalšího pobytu v České republice. V rámci dalšího pohovoru konaného dne 29.8.2013 žalobce vypovídal ohledně svého zdravotního stavu a uvedl, že je ve vlasti přihlášen k pobytu na adrese oblast Černovcy, obec Bila, okr. Kocman, Západní Ukrajina. Součástí správního spisu jsou lékařské zprávy související s hospitalizací žalobce ve dnech 14.-21.9.2011 důsledku úrazu hlavy v Nemocnici Kladno a zprávy z jednotlivých vyšetření v rámci této hospitalizace, propouštěcí zpráva z hospitalizace, lékařská zpráva z hospitalizace žalobce ve dnech 6.-13.7.2012 na Neurologické klinice Hradec Králové a lékařské zprávy neurologa MUDr. Jany Mokroszové ze dne 31.1., 9.5. a 14.8.2013. Dále správní spis obsahuje informace o zemi původu žalobce, a to údaje o Ukrajině mezinárodní organizace pro migraci (IOM) ze srpna 2012, zprávu Freedom House z ledna 2013 „Svoboda ve světě 2013 – Ukrajina“, zprávu MZ USA ze dne 19.4.2013 o dodržování lidských práv na Ukrajině za rok 2012, informace MZV č.j. 113285/2012-LPTP ze dne 19.9.2012, informace MZV č.j. 121230/2011-LPTP ze dne 7.12.2011, informace „International SOS“ ze dne 27.9.2013 o dostupnosti gastroenterologické, chirurgické, neurologické a ortopedické zdravotní péče na Ukrajině, informace ČTK – Země světa Ukrajina, přehled o politických stranách na Ukrajině, informace Belgického úřadu pro cizince ze dne 18.10.2013 – cena neurologické léčby a léků na Ukrajině.

Podle ustanovení § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Podle § 14a zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Krajský soud především zdůrazňuje, že rozhodnutí žalovaného přezkoumával v mezích žalobních bodů, tak jak v projednávané věci byly vymezeny v doplnění žaloby učiněném právní zástupkyní žalobce podáním ze dne 6.3.2014. V něm je vytýkáno žalovanému, že svým rozhodnutím porušil ust. § 14 zákona o azylu. Jak shora uvedeno, podle tohoto zákonného ustanovení lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu. Tento důvod spatřuje žalobce dle citovaného podání právní zástupkyně ve svém zdravotním stavu. Nutno podotknout, že zdravotní stav v tomto podání není nijak blíže specifikován a odkazuje se v něm toliko na „zdokumentování ve spise a s ohledem na současnou situaci na Ukrajině“. Z citovaných lékařských zpráv založených ve správním spise ovšem vyplývá, že dominantním zdravotním postižením žalobce je epilepsie v důsledku utrpeného úrazu, přitom však poslední epileptický záchvat žalobce prodělal v roce 2012. Lékařské zprávy vyhotovené v průběhu roku 2013 nedokumentují žalobcův zdravotní stav, který by vedl k úplné pracovní nezpůsobilosti, naopak se v nich uvádí toliko určitá pracovní omezení. Krajský soud tedy za této situace dospívá ke stejnému závěru jako žalovaný v tom, že případ žalobce není možno hodnotit jako hodný zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu dle výše citovaného zákonného ustanovení tím spíše, že citované informace Mezinárodní organizace pro migraci a organizace „International SOS“ svědčí o poskytnutí potřebné zdravotní péče žalobci v případě jeho návratu na Ukrajinu.

Další žalobní námitkou uvedenou v doplnění bylo vytýkané porušení ust. § 14a zákona o azylu žalovaným. Podle žalobce je v jeho případě naplněno nebezpečí vážné újmy spočívající ve vážném ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu (v doplnění žaloby je výslovně poukázáno na ust. § 14a odst. 2 písm. c/ zákona o azylu). Bez dalšího bližšího odůvodnění se v doplnění žaloby uvádí, že se od vydání rozhodnutí žalovaného v zemi původu žalobce situace natolik zkomplikovala, že u něj jsou dány důvody pro právní postavení uprchlíka a že by bylo v rozporu s ust. § 33 (míněno zřejmě článku 33) Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků, kdyby mu nebyl azyl ani doplňková ochrana udělena a hrozilo by mu v současné době vyhoštění. Tato žalobní námitka by byla oprávněna za situace, kdyby z poměrů Ukrajiny spočívajících v probíhajícím vnitřním konfliktu žalobci skutečně hrozila vážná újma ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o azylu. Současný vývoj na Ukrajině však nenásvědčuje tomu, že by byl probíhajícími událostmi žalobce ohrožen, neboť je obecně známo, že těmito událostmi západní část Ukrajiny, odkud žalobce ostatně pochází (žalobce v průběhu správního řízení uvedl poslední adresu trvalého bydliště oblast Černovcy, obec Bila, okr. Kocman, Západní Ukrajina), byla zásadním způsobem zasažena. Není proto možno učinit závěr, že v případě návratu žalobce do země původu by byl porušen princip non-refoulement obsažený v článku 33 Ženevské úmluvy.

Za zcela nedůvodnou považuje krajský soud i žalobní námitku týkající se údajného porušení správního řádu žalovaným, konkrétně ust. § 50 odst. 2, kterou žalobce odůvodnil tím, že si žalovaný neopatřil dostatek informací o zemi jeho původu. S přihlédnutím ke shora citovaným použitým zprávám o poměrech na Ukrajině

považuje tyto informace krajský soud za zcela vyčerpávající, důvěryhodné a v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí nepochybně aktuální. Krajský soud se neztotožňuje ani s namítaným porušením ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je zcela jasné, z jakých podkladů při jeho vydání vycházel, jakými úvahami se při hodnocení těchto podkladů řídil a jeho rozhodnutí je dostatečně jasné, určité a srozumitelné.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., jelikož procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu nákladů řízení neuplatňoval.

Ustanovené právní zástupkyni žalobce byla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení spočívající v odměně v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3.100,- Kč a dvou režijních paušálů po 300,- Kč, tj. 6.800,- Kč, a to v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 3, písm. f), § 11 odst. 1, písm. d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění. S připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 21% činily celkové náklady právního zastoupení žalobce 8.228,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 6. ledna 2015

**Za správnost vyhotovení:
Jana Valošková**

**JUDr. Petr Indráček v.r.
samosoudce**